

КАРТ-ПОСТАЛ

*Ἡ ἐπὸ τῶν ἀναγρωστῶν μας
ἀποτελλομένη οὐνεργασία καὶ
μὴ ουνοδενομένη ἐπὸ δικαιώμα-
τος, κρίσεως δὲν λα-
μβάνεται ἡ π' ὅρην.*

Γράψατε λαγώτερα και καλύτερα. Ούκ είν τῷ πολλῷ τὸ
εὖ δὲ γνωστόν. Αὐτὸν μικρόν τι καὶ σέπιον. Εὐγάροστον γένεται
μάρος. Τὰ σταλέντα δὲ δημοσιεύθησαν. Γ. Μνὴν ἐπιτίχες τὸ
ποιμάρια σας. Ἀνταντά τοι πολλά πάντα. Καὶ τὸ δικό σας.
Καὶ δικαίους οὐτιζούντες κατέλαβαν. Μ. Ν. Γ. Στειλάτε ταῦτα διδοῦμεν
τὸ διδούμενον. Δικαιόματα γοινίσσων γάντια πουμάτια δογή. Δ. Ι. Δημοκράτης
οὐκ εἶναι αριστος. Στειλάτε ταῦτα διθέτετε, ἀφετε νάνε κατά. Δικαιόματα
γοινίσσων δογή. 5. Α. Καὶ οὐ γάλλοι οι Φεραίων. Τὸ διδημάτια σας δηλούμενον
Αρχιεπίσκοπος: «Οἱ ήλιος δύει σιγά—σιγά σῶν απόδοιγμένος βασιλεύς
που φέγγει στην έξοδία του, όπου τοῦ μελέτει νά πεδάνω...». Αντό-
δηξετε γάντια δεῖξη το διδούμενον. Δογιτοι μη διάζεσθε. Μελέτετε... Καὶ μὲ
τὸν καιρού και με τὴν ἴππονομην θὰ γονιώστε και τὴν ἔχαρα τῆς δημο-
σίεων, τηρούσσων ποθετέτε. Σ. Σ. Σ. Σ. Αιδάμας. Τὰ ποιμά-
ρια σας οὐχ επιτίχη. Ο. «Υμνος πόρος την Ἀνοιξιν πολὺ κοντάς γοι-
νίσσωνται ταῦτα διθέτετε. Ταῦτα δημοκράτης τα και σει-
τηπομένα ταῦτα διθέτετε. Ας τὰ διθέσσετε και η περι ήσ αύτος για
τὰ βάσια γνωστόν. Ιδού αιτία;

Ναί, ἀκόμη τὴν θυμοῦναι
σὰν μιὰ χρυσῆ ἀχτίδα,
ἐκείνη πού ποθοῦναι
γιὰ νὰ μᾶς φέρῃ ἐλπίδα.

Καὶ μέσ' ἀπ' τὴν καρδιά,
ἀκούω τὴν σιγαλή τῆς τῷ μίκρῳ.

ώσαν τὸν ψίθυρο τοῦ ἀγέρα
[στά κλαδιά,
καὶ τὸ μουρμούρισμα τοῦ ὑ-
[δατος στὰ οσματιά

Νοιώθω καὶ τόρα ἀκόμι α,
τὴν λέξι ποὺ μοῦ είτε «σ»
καὶ τ' ἀπλανὲς μεθυστικό
ποὺ μοῦλεγε—ελα γιὰ νὰ στὸ
[πᾶ]

*Tό δέ τον Αἴτιον
Κυρίων. Τό ποικίλα σας ἀρ-
ιστούρες. Εἶναι αγάπη. Η ανά-
γκη σας. Πειραιών. Έτος τῶν
ποικιλάτων σας αρχικῶς καὶ δό-
δε «Θάνατος», αἷςδε θυμῆσαν
ποικιλάτα Φεύγοντα ποιητούρη. Τι
οριζετε; Ήσσούρη τὰς ἀπο-
ικαίσσεις; Αγαπα μαρτι, Ερ-
ατιάθη. Μᾶς γούριε;*

Αγαπητό «Μπουκέτο». Τέσσερα χρονιά τώρα σε διδυμάριο και τέρτομαρι. Μιά έβδομαριά δὲν πέφαστ χωρίς να σ' ἀγράπαστ. Είσαι φίλος μου πιστός πολύ με διδάξεις και με διασκεδάσεις. «Οπως ο καλός χριστιανός, ο ενσέβης, ο τίμιος, προσμένει τὴν δευτέραν ρουπούσιαν, έτοις κ' εγώ προσθίνω τὴν...Τετάρτην τοιχογένεσίος.»

Συγχρόνως δύος μάς στέλνεται καὶ στίχους, οἱ ἀπό τοι διστηνοῦσι δεν είναι καὶ λοι. Ηγαντικὲ δὲ ἔπειτα τὸ γεννούμενον αὐτὸν ἐντὸς· Αρις—Μάρος... Λογοθέατος τοιούτου περιβολοῦ... Ή τάπει ρά μάς την φτιάσθετε; Ήλιος οὖς εὐχαριστοῦμεν τὰ μαῖαν αὐτοῦ λόγια καὶ οὖς εὐτεληθήσονται—γατὴ τὸ μέλλον· τὸ δικαίωμα καθίσσων. Τὸ τάξιδιον γράνετε. Τὰ καὶ γράμματα μὲν ἀριστερά, Μεσοπόλιτη. Ή οὐλόνετα τῆς ·χαροπήνετον· καὶ θείαν συμπλακιώσασι· δεῖς δημοσιεύεται. Στέλλεται τηρε στήρεσσαν παραγάδια μαζί.

*Mortaiν καὶ ἄρ σᾶς τὴν ἐγκρίνει τότε εὐχαρίστως. Τὰ ποιήματά σας πο-
λὺ τραγικά. Τὸ «Φουσκωθαλασσά» μάλιστα τὸ διαβάζει καρές καὶ τὸ
πάντες... ρωτία! Ίδού τὸ ποίημα, ίδοι καὶ ἡ... ρωτία:*

Η θάλασσα ἀγρίεψε τὸ κῦμα τῆς θερινού
τὴν φωτὸν λέκις ἡ ἄσπλαχνη πώς γυρεύει
ὅλη μέσ· στὰ σπλάχνα τῆς νάν καταβορχθήσῃ.
τίποτε εἰς τὸν κόσμον δὲν θέλει ν' ἀφῆσῃ.
Τὸ κῦμα θερινού, ὁ λέσφυρος δυναμώνει,
ἡ θάλασσα ἡ γαλανὴ ἀρριζεῖ νόη μύρονη
φυσοτοθαλασσά !! ἐπλάκωσε μαξέντε τὰ πανία
σπικωθῆτε, μήντη κοιμώσαστε, φυσοτοθαλασσά παιδία.
Τοι κάρου ὁ γέρος στέκεται νάς λένων και φωνάζει
ἡ τύχη τοῦ καραβιοῦ ἀπ' ὅλων αὐτῶν νοιάζει
ε!! παιδία : φωνάζει δο δοντυγος, σπικωθῆτε !!
μή είσασθε τεμπεληδόν, ἔμπρος μή πινγηγήτε !!!
Κι' ὁ γέρος δὲν ἐπρόλαβε, τὴν φάσα νά τελευθῆῃ,
κι' ἔνα κῦμα ἀγριό ἔχεται να τὸν πλακώσῃ
μὲ μιά ὄντας ἐπιδέξια, τοῦ λιοντόγερου τιμονία,
τὸ κῦμα ξεφεύγει ἀπ' αὐτὸν στρέφει πρὸς τὰ παιδία.
Ἀλλά ὁ γέρον ἀνδριότατος τὸ θάνατον ἀφήγει,
και τὸ τιμόνι πρὸς ἀλοῦστ στρέφει τεγχινῶς,
κι' ἔται σὲ λίγο τὸ καράβι ἔπεσε στὴν ἀμμουδιά
χάρις λιοπόν τοῦ γέροντος τιγή ἀνδρία, ἐσώθηκαν και τα
τερπέλεια παιδία !!!

Τὸ ἄλιο σας πόγκα τὸ πούς τινα Μαιρ.... ἀφεισουμένο, ήταν προσωποποίησε καὶ δὲρ δημοσιεύεται. Τέλος σᾶς ὑπερθερμώνεις καὶ τὸ πολύθεροῦ λιγοτερού δικάιωμα κοριστῶν. Τὸ ἔχοντας δέ; Τι συγένεια... Μα π α κ α ρ α γ α καλιδόνειρ. Τὸ πολύτιμα σας ἔχετε πειραγῆσθε. Σᾶς ἔχετε ποδομές για τὰ πάντα σας λόγια. Ν. Κι τι τι α τη γε, Περισσα. Τὸ πόγκα σας ἀνετινγήσ. Σ. Λ. Ό γε φαριτό πονιόν με. Μᾶς γούρεις: «Σᾶς στέλνω τὸ κάπωιδα πατά την γνώμην μου πολύτιμα...». Λοιτόρ, φίλαται, τὸ πατά την γνώμη σου πολύτιμα... δερ είπε πολύτιμα... Συνταχθεῖσα πάτος για την γνωρίζεινα, ἀλλά σε στίχου ἀνετινγήσεις καὶ τὸ μάχος του μέχι. Μή γούρεις ποιοτι στίχους. Ανάβατε πορτά τά δημι τί είστι πολύτιμος. Α. Ν. Η. Κα τά όψιν ἔχεγκαματα ἀνετινγήσ. Σᾶς τί είπαν: «Ούτε ίν τῷ πολλά τό εν...». Κορ Δημ. Σ τά γε, Εριαθέα. Ηεράστε σᾶς παραπαλούνεις τὸ πούς του γραφείου, όποια μέσω κι' όποια ωραία δίνεις. Ο ς θεοδοσόπολος επιθυμεῖ να φέρει δια... Για ποσο. Τύρος. Θά ς ἀπάντησες. Ικ

ΤΟ ΦΟΡΗΤΟ
ΓΡΑΜΜΟΦΩΝΟΝ
STARR
ΥΠΕΡΕΧΕΙ

ΑΠΟΔΟΣΙΣ ΤΕΛΕΙΑ

ΠΟΙΟΤΗΣ ΗΓΓΥΗΜΕΝΗ

ΤΙΜΑΙ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

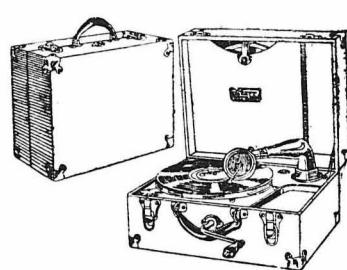
ΜΕΓΑΛΑΙ ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

ETIQUETTE MUNICIPALE

ΣΤΑΡΡ

12 - ΣΤΟΑ ΑΡΣΑΚΕΙΟΥ - 10

ΑΘΗΝΑΙ

ο ο ν λ α κ η ρ. Ενδαισιοτούμεν
θεομῶς γιὰ τὰ καλὰ καὶ εὐγε-
νικά σας λόγια.